

עמיחי אחי האהוב כל כך

אי אפשר להכיל כאב כזה שאין לו סוף, אי אפשר לדמיין שלא תהיה יותר איתנו, עם החיוך הטהור, המלאכי שלך, עם הנשמה שזורחת לך מהעיניים.

כמה רגישות, כמה טוהר, כמה דיוק, כמה אמת פנימית יש בך.

תמיד הגעת הביתה מהצבא עם השמחה המיוחדת והעמוקה שלך, מיד החלפת לבגדים רגילים וקפצת לאיזה מעיין עם הטרקטורון. כל פעם התפלאתי, איך אחרי שבוע כזה עמוס אתה עוד מטייל, ואמרת לי שרק להגיע הביתה נותן לך כוח, ולמה לבזבז את הזמן הזה על שינה?

עמיחי, אתה אור עצום, אי אפשר היה שלא לראות אותך ולהתהפנט לאור הזה, עם הענווה הכי ענקית שאני מכירה, התקדמות אינסופית בנפש, בעבודת המידות, ברצון שלך להיות מדויק עם החיים האלו, להתבונן בהם במבט הכי פנימי שלא מתפעל מהחוץ, שלא נותן לו לנהל ולהשפיע עליך, ואם הרגשת שכן הושפעת, מיד ביררת בתוכך מה קרה, ולמה, ואיך לדייק יותר. הייתה קשוב פנימה במאה אחוז, התבוננת, בלי לוותר לעצמך אפילו במעט. ויחד עם הדרישה העצמית למדת לראות את האור שבך, למקד את המבט גם על הטוב ועל הדברים שהתקדמת בהם.

היית לוחם, לחמת את החיים האלו, בעבודה יומיומית, בחוסר ויתור לקשיים, בהצבת מטרות והתקדמות אליהם בלי עצירה, בלי לוותר אבל מתוך הקשבה אינסופית לנפש שלך. רצית להיות ביחידה מובחרת, אמרת לי שאתה מרגיש שזה יממש את הכוחות הייחודיים שלך, התפעלת מהיכולת להיחשף לכלל העם שלנו, להתחבר אליהם בענווה ובצניעות שלך. התאמנת הרבה לגיבוש, כל כך רצית להתגייס למטכ"ל, וכאבת שלא שיבצו אותך שם, אבל אחרי יומיים של כאב כתבת לנו שחשבת על זה עוד קצת, וזו גאווה לחשוב שאתה יודע מה נכון לך. אמרת שאתה רוצה את רצון ה' באמת, ולכן אתה שמח לפעול איפה שישים אותך, ומבין שדלת נסגרת כדי שתבחין בפתוחה, ושעכשיו אתה שמח. שמחת מתוכך, בדיוק פנימי מדהים.

תמיד אמרת שהדמות שאתה מעריך זה דוד המלך, שהיה הכי עדין ורגיש, אבל לוחם ובעל עוצמה, וכזה בדיוק היית. הסתכלתי עליך בהתפעלות והרגשתי שדרך אני יכולה להבין את הביטוי שנאמר על דוד- עדינו העצני. בצבא חיית את החיבור בין עדינות הנפש הבלתי נתפסת שלך, לבין הגבורה והעוצמות. לא מזמן כשהחברה מהצבא היו צריכים לכתוב עליך בשאלון שניתן לכם, מכולם עלה אותו הדבר, שאתה הכי מדהים שיש, שאתה כל כך טהור ועוצמתי, ורק דבר אחד ביקשו ממך, שתביא את עצמך יותר, שתאיר יותר את האור שלך. אני מצטרפת לבקשתם, תאיר אותנו, רוצים את האור שלך פה איתנו, בעוצמות, ובלי שום חסימות.

עמיחי, הנשמה שלך שייכת לאינסוף, שייכת לגודל, למרחבים של עולם הנשמות, שם אין מגבלות, שם יש קרבת אלוקים ללא מעצורים, ותמיד חתרת לקרבת אלוקים הזאת, כאבת בתוכך את גבולות העולם הזה, הייתה צמא, צמא לקרבת אלוקים שאין לה מקום בגבולות האלו. הנשמה שלך נחצבה מעולמות עליונים, ולא ידעה להכיל את העולם הזה, שוטטת בו בצימאון אינסופי, בגבורת אין קץ.

מקום מנוחתך מצאת רק באלוקים, והנה אתה קרוב אליו עכשיו, תשאב מאורות האינסוף, תאיר לנו את החיים כאן.

הרב קוק באורות כותב שכשהנשמה הומה לאור היותר בהיר היא לא מסתפקת באור שקיים גם

בדברים היותר בהירים בעולם הזה, היא כל כך מתרחבת בקרבה עד שאוויר העולם נעשה לה מחנק. כך בדיוק כתבת בשירך המופלאים, שנשמתך היא בים הרוח, כיסופיה תמיד למעלה, אל מרחבי האינסוף, שם צפון סודך. בשיר אחר כתבת כי מקשיב אתה לתביעת טביעתך, לכליאת נשמתך, לייסורי מחשכיה בהגבלת גבוליה, עת כמהה היא לפרישת כנפיה, געגועיה שואבים כוחותיה עד כלות חיפוש מנוחתה האלוקי. נשמתך נשמה גבוהה היא, לאור אינסוף שאפת.

עמיחי, כמה שיחות עומק זכיתי לערוך איתך, בנסיעות הארוכות ברכב שלי או שלך, בהן פרסת בפני את חיבוטי הנפש שלך, את הרצון לדיוק, את העבודה הפנימית, שלא פסקה לרגע, התייעצת איתי איך אפשר להיות יותר ממוקד במה שאתה עושה, להיות נוכח בלי לחשוב על דברים אחרים. בסוכות האחרון כשישבנו בסוכה אמרת שהיום אתה מרגיש שאתה מצליח להיות מדויק ולא להיות מושפע מהחוץ.

עמיחי אחי האהוב, רצייתי לרקוד ולשמוח השנה בחתונה שלך, רצייתי שתרקוד בשלי. כשחשבת להתחיל להיפגש שאלת אותי ברגישות הגדולה שלך איך אני עם זה ומה אני ארגיש. עניתי לך, את מה שעכשיו אני רוצה לצעוק: שאני מאוד אוהבת אותך ושהכי הייתי רוצה לרקוד בחתונה שלך.

איזה רגישות הייתה בך, ואהבה. תמיד פירגנת, קניית מתנות מדוייקות עבור כל אחד. והברכות שלך, כמה עומק, כמה דיוק לנקודה הכי פנימית שיש. תמיד חזרת עם איזה ממתק לרוני, ומתנה קטנה לאלעד, ומלא חטיפים, ופיצוחים שיהיה שמח בשבת.

לצד העומק המופלא שלך היית גם קורע מצחוק, ידעת לחקות דמויות וקטעים מסרטים, בטון ובצליל מדויק ובכישרון מיוחד לזכור את כל המילים. תמיד הכנסת את זה בדיוק ברגע הנכון וגרמת לכולנו להתגלגל מצחוק.

בכל דיון שעלה סביב שולחן שבת חיכיתי לשמוע אותך, את חוכמת החיים הלא רגילה, לפגוש את היכולת שלך לנתח לעומק כל סוגיה שדנו בה, להציג נקודת מבט פנימית וייחודית, ראייה אחרת שפתאום הפכה הכל ונתנה מבט אחר על הדברים. תמיד אמרת את הדברים בענווה גדולה, בעדינות נפש, מתוך עוצמות של מחשבה.

עמיחי, אתה נשמה גבוהה גבוהה, לא סתם ה' רצה אותך איתו קרוב, שתשמור עלינו מלמעלה, לך עם סבא משה וסבתא מרים, לך עם לאה, תגידו לה' שדי, די כבר עם הכאבים בעולם הזה, די עם הריחוק ממנו, שיגלה את מלכותו עלינו, שירים קרננו, שיעזור לנו להאמין בכוחנו, לחזור ולשלוט בכל מרחבי ארץ ישראל שכל כך אהבת.

אוהבת אותך אח יקר ואהוב

כבר מתגעגעת כל כך